

Înșelătoare iarnă

Sorina

Înșelătoare iarnă

Doar muntele e alb, uitată iarnă,
aprinse între stele sunt drumurile tale,
sclipiri diamantine, zăpezi până la poale
și norii călători ce stele albe toarnă.

Însă către vale apele-ți repezi,
pământul scapă-n aer miros de lună plină
și parcă primăvara, cu gândul ne alină,
topiți de fericire, de ghiociei verzi!

Înșelătoare iarnă, speranță călătoare,
aduci cu tine clipe ce trec supărător,
îngheți din nou izvorul și clatini sfidător
toți norii alburii și ești stăruitoare!